

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Bemyndigelse til fastsættelse af regler om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 1905 af 11. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1, nr. 11*, udgår efter »miljøet,«: »og«.

2. I § 7, *stk. 1, nr. 12*, ændres »til.« til: »til, og«.

3. I § 7, *stk. 1*, indsættes som *nr. 13*:

»13) at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Bemyndigelse til at fastsætte regler om fyringsanlæg
 - 2.1.1.2. Krav til indretning af mindre fyringsanlæg (brændeovne og pejseindsatse)
 - 2.1.2. Miljøministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
3. FN's Verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er et led i udmøntningen af regeringens aftale af 14. september 2021 med Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten om miljøinitiativer i grønne byer og en hovedstad i udvikling. Ifølge aftalen skal der bl.a. gives mulighed for, at kommunerne kan vælge at forbyde ældre brændeovne i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Aftalen imødekommer en efterspørgsel fra kommunerne om at sætte mere ind over for forureningen fra brændeovne. Denne del af aftalen udmøntes med dette lovforslag, der indfører en ordning, der giver kommunerne mulighed for at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder.

En kommunal ordning om udskiftning eller nedlæggelse af visse ældre fyringsanlæg vil mindske røggener i byerne, hvor de fleste mennesker bor og færdes, forbedre luftkvaliteten i nærmiljøet og dermed styrke folkesundheden. Ud over det lokale bidrag vil lovforslaget generelt bidrage til en forbedret luftkvalitet og et fald i partikelemissioner. Samtidig bidrager initiativet til at nå Danmarks forpligtelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (NEC-direktivet), hvori Danmark er forpligtet til at reducere partikeludledningen med 55 pct. i 2030 i forhold til udledningen i 2005.

Ordningen foreslås indført ved at ændre lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 (miljøbeskyttelsesloven), således at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang alene vil blive udnyttet til at fastsætte regler om ældre brændeovne og pejseindsatse installeret før den 1. juni 2008.

Det er endvidere hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang alene vil blive udnyttet i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. På denne måde sikres det, at ejere af fyringsanlæg, som

omfattes af ordningen, har adgang til en eksisterende og stabil varmforsyning, hvis de vælger at nedlægge deres fyringsanlæg.

Den foreslåede bemyndigelse rummer imidlertid mulighed for, at miljøministeren på et senere tidspunkt kan beslutte at skærpe det påtænkte alderskrav (installationstidspunkt) samt alternativt fastsætte et partikeludledningskrav for hvilke fyringsanlæg, der skal udskiftes eller nedlægges.

Endvidere rummer bemyndigelsen mulighed for, at miljøministeren kan beslutte at udvide den påtænkte områdeafgrænsning til at omfatte områder uden mulighed for tilslutning til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning.

Miljøministeren vil dog kun kunne udnytte bemyndigelsen på disse måder, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt hensigtsmæssigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske forureningskilder, herunder et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsagn efter NEC-direktivet.

Effekterne af ordningen er bl.a. afhængig af, hvor mange kommuner der vælger at tilslutte sig ordningen, udbredelse af fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning i den enkelte kommune samt antallet af ældre brændeovne og pejseindsatse i kommunen.

Danmark er et af de lande, der har flest brændeovne og pejseindsatse pr. indbygger. Det anslås, at der er ca. 700.000 brændeovne og pejseindsatse i landet. Det anslås, at 80 pct. af danske boliger er beliggende i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Ca. 55 pct. af landets brændeovne og pejseindsatse er beliggende i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning.

Lovforslaget supplerer lov nr. 1905 af 11. december 2020 om ændring af miljøbeskyttelsesloven, som indebærer en pligt til at udskifte eller nedlægge brændeovne og pejseindsatse produceret før 2003 ved ejerskifte af fast ejendom (ejerskifteordningen). Ejerskifteordningen udgør et landsdækkende initiativ, mens dette lovforslag giver mulighed for en lokal indsats.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Bemyndigelse til at fastsætte regler om fyringsanlæg

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, indeholder en bemyndigelse til at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af mindre fyringsanlæg til fast brændsel i form af brændeovne, pejseindsatse, brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v. ved ejerskifte af fast ejendom.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1449 af 17. juni 2021 om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW ved ejerskifte af fast ejendom (ejerskiftebekendtgørelsen).

Ejerskiftebekendtgørelsen fastsætter regler om, at erhververe af fast ejendom skal udskifte eller nedlægge ejendommens brændeovn eller pejseindsats under 1 MW, hvis denne er produceret før den 1. januar 2003.

Der er i dag ikke hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte generelle regler om nedlæggelse eller udskiftning af eksisterende fyringsanlæg, som ikke opfylder nærmere bestemte krav. Der er ej heller hjemmel til at fastsætte regler om kommuners adgang til at vedtage forskrifter om, at mindre fyringsanlæg til fast brændsel i form af brændeovne, pejseindsatse, brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v. skal nedlægges eller udskiftes, hvis disse ikke opfylder nærmere fastsatte alders- eller partikeludledningskrav, og hvis disse er beliggende i visse områder.

2.1.1.2. Krav til indretning af mindre fyringsanlæg (brændeovne og pejseindsatse)

EU-retten stiller visse krav til indretningen af fyringsanlæg. Der er EU-retligt fastsat en overordnet ramme for energirelaterede produkter. De overordnede regler findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav om miljøvenligt design af energirelaterede produkter (ecodesigndirektivet) og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU. Reglerne i direktivet og forordningen suppleres af gennemførelsesforordninger for de omfattede produktgrupper.

For så vidt angår visse fyringsanlæg har Kommissionen fastsat forordning (EU) 2015/1185 af 24. april 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af produkter til lokal rumopvarmning til fast brændsel (brændeovnsforordningen).

Det følger af brændeovnsforordningen, at medlemsstaterne indtil den 1. januar 2022 kunne tillade ibrugtagning og omsætning af brændeovne, hvis

disse var i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale bestemmelser. Siden den 1. januar 2022 er kravene til partikeludledning blevet harmoniseret i brændeovnsforordningen til 5 g partikler/kg tørstof.

Bekendtgørelse nr. 541 af 27. april 2020 om regulering af luftforurening fra fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW (brændeovnsbekendtgørelsen) indeholder krav om gyldig prøvningsattest for mindre fyringsanlæg, som er installeret før den 1. januar 2022. Kravet om prøvningsattest blev indført den 1. juni 2008. Kravet om prøvningsattest indebærer, at et fyringsanlæg kun måtte blive tilsluttet og taget i brug, når en gyldig prøvningsattest påtegnet af en skorstensfejer kunne dokumentere, at fyringsanlægget levede op til de på installationstidspunktet gældende emissionsgrænseværdier, herunder det på installationstidspunktet gældende partikelkrav. Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at den som har ladet fyringsanlægget tilslutte før den 1. januar 2022, skal opbevare en kopi af prøvningsattesten, så længe vedkommende er i besiddelse af fyringsanlægget, dog højst i 10 år.

Krav om prøvningsattest blev indført samtidig med det dengang gældende nationale partikelkrav på 10 g/kg træ.

Siden den 1. januar 2022 er kravet om gyldig prøvningsattest for mindre fyringsanlæg blevet harmoniseret i brændeovnsforordningen. Kravet om prøvningsattest er således blevet erstattet med et krav om overensstemmelsesvurdering for fyringsanlæg installeret efter den 1. januar 2022.

Brændeovnsbekendtgørelsen indeholder endvidere en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i en forskrift kan fastsætte regler om forureningsbegrænsende foranstaltninger for så vidt angår fyringsanlæg i et nærmere klart angivet område, hvor dette er miljømæssigt begrundet. Bestemmelsen er udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 1, og af dennes forarbejder fremgår, at særligt indgribende foranstaltninger skal forelægges Folketinget i form af lovforslag, uanset om der måtte være hjemmel til at fastsætte regler i form af bekendtgørelser med hjemmel i loven, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), tillæg A, spalte 1535. Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 1, vurderes på denne baggrund ikke at give mulighed for at indføre en så generel ordning, som dette lovforslag lægger op til.

2.1.2. Miljøministeriets overvejelser

Miljøministeriet vurderer, at det navnlig er de mindre fyringsanlæg, der bør gribes ind over for. Mindre fyringsanlæg til fast brændsel, herunder brændeovne og pejseindsatse, udgør samlet set det største bidrag fra danske forureningskilder til partikelforurening. Samtidig kan der i områder med mange brændeovne eller pejseindsatse være et stort lokalt partikelbidrag til nedsat luftkvalitet, ligesom røgen kan opleves generende for naboer m.v.

Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at der navnlig bør iværksættes tiltag overfor ældre fyringsanlæg. Da det er muligt at opnå positive miljø- og sundhedseffekter samt en bedre energiudnyttelse af brændet ved at intensivere udskiftning eller nedlæggelse af ældre fyringsanlæg.

De gældende partikelkrav til installation og ibrugtagning af mindre fyringsanlæg medfører, at nye mindre fyringsanlæg generelt udleder færre partikler end ældre fyringsanlæg. Ældre fyringsanlæg har desuden en dårligere brændeuudnyttelse end nyere fyringsanlæg.

Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at der vil kunne opnås en positiv miljøeffekt ved i første omgang at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af brændeovne og pejseindsatse, som er installeret før den 1. juni 2008.

Miljøministeriet vurderer, at kommunerne bør gives mulighed for at vedtage lokale ordninger for udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg. Ud fra et nærhedsprincip er det hensigtsmæssigt at give kommunerne flere lokale handlemuligheder for at reducere den lokale partikeludledning. Hertil kommer, at ordningen vil imødekomme en efterspørgsel fra kommunerne om at sætte mere ind over for forureningen fra brændeovne og pejseindsatse.

Indførelse af en ordning, som giver kommunalbestyrelsen mulighed for i et møde at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder vurderes at være en hensigtsmæssig måde at sikre renere luft i landets større byer.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det i de fleste tilfælde vil være enkelt at afgøre præcist, om et fyringsanlæg er installeret før eller efter den 1. juni 2008, da ibrugtagning af alle fyringsanlæg fra den 1. juni 2008 og frem til den 1. januar 2022 kræver en lovpligtig prøvningsattest som gør det nemt at vurdere et anlægs installationstidspunkt. Fyringsanlæg som bringes i omsætning eller ibrugtages efter den 1. januar 2022 skal ledsages af en overensstemmelsesvurdering. Dermed bliver det nemmere for kommunerne at administrere og håndhæve ordningen. Prøvningsattesten dokumenterer, at

brændeovnsbekendtgørelsens krav, herunder også grænseværdi for udledning af partikler, er opfyldt ved installation og ibrugtagning. Prøvningsattesten skal være underskrevet af det på prøvningstidspunktet akkrediterede prøvningsinstitut, som har udført prøvningen. Når en brændeovn installeres og tilsluttes skal skorstensfejerer skrive under på anlæggets prøvningsattest ved godkendelse af installationen.

Prøvningsattest vil typisk kunne rekvireres fra producenten eller forhandler, eventuelt med bistand fra en skorstensfejer, hvis den er bortkommet.

Har ejeren af fyringsanlægget ikke selv kendskab til et fyringsanlægs installationstidspunkt, vil en skorstensfejer med stor sandsynlighed kunne bistå med fastlæggelse af fyringsanlæggets installationstidspunkt.

Miljøministeriet har overvejet, om der er visse typer af fyringsanlæg, som bør undtages fra ordningen. Det er ministeriets vurdering, at visse typer af fyringsanlæg, som har en særlig værdi for en ejendom, bør undtages fra et krav om udskiftning eller nedlæggelse, da det vil have en forholdsvis begrænset effekt i forhold til omkostningen ved fjernelsen af det pågældende fyringsanlæg. Det gælder f.eks. masseovne, kakkelovne, antikke brændeovne produceret før 1920 og brændekomfurer opbygget på stedet.

Miljøministeriet har overvejet, hvilke områder i en kommune, der skal være omfattet af ordningen. Det er Miljøministeriets vurdering, at ordningen ved første udmøntning alene skal finde anvendelse i områder med adgang til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Dermed sikres det, at luftkvaliteten særligt forbedres i de områder, hvor flest mennesker bor og færdes, samt at brændeovnejere omfattet af ordningen har adgang til alternative varmforsyningskilder, hvis de vælger at nedlægge deres brændeovn.

Effekten af ordningen afhænger af, hvor mange kommuner som vælger at tilslutte sig ordningen. Det vurderes, at ordningen kan udgøre et væsentligt bidrag i retning af at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtigelser for reduktion af partikelemissioner i NEC-direktivet i 2030, hvis mange kommuner tilslutter sig.

Bemyndigelsen giver mulighed for, at fyringsanlæg, som har installeret emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. et filter på skorstenen) vil kunne undtages fra ordningen om udskiftning eller nedlæggelse. Hvis der fastsættes bestemmelser om undtagelse for fyringsanlæg, hvor der er instal-

leret emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. et filter på skorstenen), vil der samtidig blive fastsat dokumentationskrav for udstyrets varige effekt.

Det findes endvidere hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen skal føre kontrol og tilsyn med ordningen.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.

Den foreslåede bemyndigelse vil give ministeren mulighed for at udstede generelle regler om ordningen ved bekendtgørelse, og dermed fastsætte rammerne for ordningen, herunder hvad kommunalbestyrelsen kan vedtage forskrifter om. Bekendtgørelsen vil bl.a. fastsætte regler om hvilke fyringsanlæg, der vil være omfattet af ordningen, hvilke fyringsanlæg, som vil være undtaget fra ordningen, og hvilke områder ordningen kan finde anvendelse. Kommunalbestyrelsen vil derimod ikke have mulighed for at pålægge borgerne indberetnings- eller oplysningspligter. Endvidere vil bekendtgørelsen fastsætte regler for kommunalbestyrelsens vedtagelse af forskrifter, herunder om inddragelse af offentligheden, om digital offentliggørelse af vedtagne forskrifter og om straf ved bøde.

Kommunalbestyrelsen vil i forskrifterne kunne tage stilling til spørgsmål om tilsyn, kontrol og straf.

Det foreslås, at kun mindre fyringsanlæg til fast brændsel vil kunne omfattes af bemyndigelsen. Større fyringsanlæg (på eller over 1 MW) samt fyringsanlæg til andre brændselstyper, såsom gasfyr og oliefyr vil således ikke være omfattet af bemyndigelsen.

Miljøministeren vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler, som afgrænser, hvilke typer af fyringsanlæg, som er omfattet. Det er hensigten med lovforslaget at sikre en mulighed for, at ældre og mere forurenende fyringsanlæg kan blive udskiftet eller nedlagt. Det er hensigten, at miljøministeren i den første udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte et alderskrav (installationstidspunkt), således at brændeovne og pejseindsatse installeret før den 1. juni 2008 vil være omfattet af ordningen. Den foreslåede bemyndigelse rummer imidlertid mulighed for, at miljøministeren på et senere tidspunkt kan beslutte at skærpe det påtænkte alderskrav

(installationstidspunkt) samt at alternativt fastsætte et partikeludledningskrav for, hvilke fyringsanlæg der skal udskiftes eller nedlægges.

Visse andre typer af fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW, såsom brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v., påtænkes derimod ikke omfattet af udskiftningskravet i den første udmøntning af bemyndigelsen.

Det er endvidere hensigten, at visse særlige typer af mindre fyringsanlæg til fast brændsel undtages fra ordningen i bekendtgørelsen. Det drejer sig f.eks. om masseovne, kakkellovne og antikke brændeovne produceret før 1920 samt brændekomfurer opbygget på stedet. Det er ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen ved bekendtgørelse bemyndiges til at kunne vedtage forskrifter om at undtage visse fyringsanlæg.

Fyringsanlæg i fredede bygninger forventes ligeledes undtaget fra ordningen. Det skal således ikke være muligt for kommunalbestyrelsen at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlæg i fredede bygninger. Det skyldes, at alle bygningsarbejder i fredede bygninger kræver tilladelse fra kulturministeren, hvis arbejderne går ud over almindelig vedligeholdelse, jf. § 10, stk. 1, i lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 219 af 6. marts 2018. Dette gælder såvel indvendige som udvendige forhold, ligesom en fredning omfatter alt mur- og nagelfast inventar.

Muligheden for at få installeret emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. et filter på skorstenen), som et alternativt til at nedlægge eller udskifte et fyringsanlæg, udgør en lovende teknologi under forudsætning af, at filteret har en stor virkningsgrad og miljøeffekten af udstyret er dokumenteret og varig. Bemyndigelsen rummer derfor mulighed for, at fyringsanlæg, som har installeret emissions- og partikelreducerende udstyr vil kunne undtages fra ordningen om udskiftning eller nedlæggelse. Der eksisterer en lignende mulighed i ejerskifteordningen. Hvis der fastsættes bestemmelser om undtagelse for fyringsanlæg, hvor der er installeret emissions- og partikelreducerende udstyr, vil der samtidig blive fastsat dokumentationskrav for udstyrets effekt. Miljøministeriet vil overvåge udviklingen af emissions- og partikelreducerende udstyr, og justere ordningen, såfremt det vurderes, at der er behov herfor.

Det foreslås, at bestemmelsen afgrænses til alene at omfatte visse områder. Bemyndigelsen vil i første omgang udmøntes til alene at omfatte områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning, og dermed ikke områder, hvor der ikke er adgang til tilslutning til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Bemyndigelsen vil dog på et senere tidspunkt

UDKAST

kunne udnyttes til at omfatte områder, hvor der ikke er adgang til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Den foreslåede bestemmelse rummer dermed mulighed for, at miljøministeren kan bestemme, hvilke områder ordningen skal finde anvendelse. Det er ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen selv skal kunne vedtage forskrifter om, hvilke områder der er henholdsvis omfattet og undtaget af ordningen.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen bemyndiges til at fastsætte lokale forskrifter, hvorefter kommunalbestyrelsen kan beslutte, at den ønsker at tiltræde ordningen. Endvidere er det hensigten, at kommunalbestyrelsen skal have mulighed for at vedtage nye forskrifter, hvis ordningen i den påtænkte bekendtgørelse eksempelvis ændres, og at kommunalbestyrelsen ligeledes skal have mulighed for at træde ud af ordningen. De lokale forskrifter vil skulle omfatte de fyringsanlæg og områder, som miljøministeren ved bekendtgørelse har fastsat, at forskrifterne skal omfatte. Kommunalbestyrelsen kan således eksempelvis ikke beslutte, at et kolonihaveområde ikke skal være omfattet af de lokale forskrifter, hvis kolonihaveområdet er beliggende i et af ministeren udpeget område

Det foreslås, at fastsættelsen af forskrifter skal beslattes af kommunalbestyrelsen i et møde, da det vurderes mest hensigtsmæssigt, at beslutningen træffes på politisk niveau af kommunalbestyrelsen. Dette skyldes, at ordningen vurderes at have en vis indgribende karakter. Kompetencen til at vedtage forskrifterne kan således ikke delegeres til et kommunalt udvalg eller til den kommunale forvaltning.

Det foreslås, at miljøministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen alene skal foretage digital annoncering af dennes lokale forskrifter. Det er derfor hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen forud for vedtagelse af forskrifter om ordningen, skal foretage høring af dens udkast til forskrifter, og at denne høring skal foregå digitalt. På samme vis vil kommunalbestyrelsen skulle sikre at vedtagne lokale forskrifter offentliggøres digitalt, eksempelvis på kommunens hjemmeside. Endvidere forventes det, at kommunalbestyrelsen vil skulle offentliggøre et digitalt kort, som afgrænser de områder i kommunen, hvor forskrifterne finder anvendelse.

Det foreslås, at miljøministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan fastsætte en frist for udskiftningen eller nedlæggelsen af et fyringsan-

læg, der bliver omfattet af lokale forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af mindre fyringsanlæg. Fristen skal give ejeren af fyringsanlægget rimelig tid til at indrette sig på kravene om udskiftning eller nedlæggelse, og bør derfor ikke fastsættes til mindre end 12 måneder.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat i en bekendtgørelse med forventet ikrafttræden den 1. januar 2023.

I de foregående afsnit er det beskrevet, hvordan miljøministeren i første omgang agter at anvende den foreslåede bemyndigelse. Miljøministeren kan imidlertid også udnytte bemyndigelsen ved senere udmøntning ved bekendtgørelse, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt hensigtsmæssigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske forureningskilder, hertil særligt hvis det findes hensigtsmæssigt ved en stramning for at opnå et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsagn efter NEC-direktivet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

3. FN's Verdensmål

De miljømæssige konsekvenser af muligheden for kommunale forbud mod brændeovne installeret før den 1. juni 2008, vurderes at understøtte særligt delmål 3.9 (inden 2030 skal antallet af dødsfald og sygdomstilfælde som følge af udsættelse for farlige kemikalier samt luft-, vand- og jordforurening væsentligt reduceres) samt delmål 11.6 (inden 2030 skal den negative miljøbelastning pr. indbygger reduceres, herunder ved at lægge særlig vægt på luftkvalitet og på husholdnings- og anden affaldsforvaltning).

Baggrunden herfor er, at luftkvaliteten forbedres, når de ældste og mest forurenende brændeovne udskiftes eller nedlægges og dermed vil de negative miljø- og helbredspåvirkninger mindskes.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Der vil være administrative omkostninger forbundet med administration af udmøntningen af lovforslaget.

Idet der er tale om en frivillig tilvalgsordning for kommunerne, vil kommunerne selv skulle bære omkostninger til etablering, administration og håndhævelse af ordningen. Der vil således for eksempel ikke blive udviklet et

digitalt system til brug for kommunernes administration af ordningen. De samlede implementeringsomkostninger vil afhænge af antallet af kommuner, som vælger at gøre brug af ordningen.

Udarbejdelsen af en kommunal forskrift vil indebære meget begrænsede omkostninger for de kommuner, der tilslutter sig ordningen. Der kan være omkostninger til administration og håndhævelse af ordningen, som er vanskelige at estimere, da det vil være afhængigt af graden af håndhævelse og valg af administrationsmodel i den enkelte kommune.

Miljøstyrelsen, som skal udarbejde vejledningsmateriale til ordningen, forventes at få en udgift på ca. 2 mio. kr. i perioden 2022-2024 hertil.

Endelig vil udmøntningen af lovforslaget medføre samfundsøkonomiske gevinster. Der vil således være færre udgifter for stat, regioner og kommuner som følge af færre hospitalsindlæggelser og færre sygedage blandt personer med luftvejslidelser, færre tabte leveår m.v. Hvis alle kommuner tilslutter sig ordningen vil den forventede samlede samfundsøkonomiske gevinst med stor usikkerhed beløbe sig til en nutidsværdi på omkring 4 mia. kr. i 2040.

Hvis alene København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg Kommune tilslutter sig, vil den forventede samlede samfundsøkonomiske gevinst med stor usikkerhed beløbe sig til en nutidsværdi på omkring 580 mio. kr. i 2040.

Det er Miljøministeriets vurdering, at lovforslaget og udmøntningen heraf overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, som Digitaliseringsstyrelsen har anvist. Særligt udmønter lovforslaget princip 1 om enkle og klare regler, idet der i den påtænkte udmøntning forventes at blive stillet konkrete og afgrænsede krav om udskiftning af brændeovne og pejseindsatse installeret før den 1. juni 2008 i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Vurderingen af, om et fyringsanlæg vil være omfattet af ordningen vil bero på et objektive kriterie (installationstidspunkt) for fyringsanlægget. Vurderingen vil alene i tvivlstilfælde afhænge af et skøn, hvorfor lovforslaget muliggør automatiseringen af sagsbehandlingen. Lovforslaget understøtter derfor tillige princip 3 om mulighederne for automatisk sagsbehandling. Således lægges der eksempelvis i lovforslaget op til en enkel administrationsmodel, hvor kommunerne digitalt kommunikerer til borgere og virksomheder om pligten til at udskifte eller nedlægge et fyringsanlæg, som er installeret før den 1. juni 2008. Lovforslaget understøtter dermed samtidig princip 2 om digital kommunikation. Da den

foreslåede ordning lægger op til, at kommuner, som ønsker at tiltræde ordningen, har stor selvbestemmelse ift. tilrettelæggelse af deres kontrol og tilsyn, vurderes det, at lovforslaget tilsvarende understøtter princip 7 om kontrol med fejl og snyd.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Virksomheder, som ejer fast ejendom med en brændeovn eller pejseindsats installeret før den 1. juni 2008 beliggende i område med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning, er omfattet af ordningen. Antallet af brændeovne, som omfattes af ordningen, afhænger af, hvor mange kommuner, som vælger at tilslutte sig ordningen. I udlejningsejendomme (lejligheder og huse) til privat beboelse vil der være et større antal omfattede brændeovne og pejseindsatse installeret før 1. juni 2008, mens det vurderes, at der kun er ganske få brændeovne eller pejseindsatser i virksomhedsejede bygninger, som ikke er til udledning eller beboelse. Sidstnævnte indgår derfor ikke i vurderingen.

Den økonomiske omstillingsomkostning, som knytter sig til nedlæggelse af brændeovne eller pejseindsatse i udlejningsejendomme, er en direkte konsekvens som følge af ordningen og benævnes herfra som en direkte økonomisk konsekvens. Dog vil nogle udlejningsselskaber vælge at udskifte deres brændeovn frem for nedlæggelse. Udskiftning af brændeovn afspejler et valg, som de omfattede virksomheder kan vælge at foretage, efter at reguleringen er trådt i kraft, hvorfor de erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet hertil opgøres som en adfærdsvirkning. De erhvervsøkonomiske konsekvenserne for henholdsvis udskiftning eller nedlæggelse fremgår derfor separat.

Udgiften til en ny brændeovn er typisk i spændet 5.000-20.000 kr. I de beregninger, Miljøministeriet har foretaget, er anvendt en gennemsnitspris på 11.500 kr. pr. brændeovn inkl. transport og montering. Omkostningen til evt. lukning af ildstedet forventes at være gennemsnitligt 5.000 kr.

Miljøministeriet har vurderet, at det vil medføre i alt 7.900 ekstra skrotninger i virksomhedsejede udlejningsboliger, heraf 4.200 i etageejendomme og 3.700 i parcel- og rækkehuse, hvis alle kommuner tilsluttede sig ordningen i 2024. Ud af de 7.900 ekstra skrotninger af gamle brændeovne og pejseindsatse antages det på baggrund af tidligere skrotningsordninger, at 30 pct. nedlægger brændeovnen. Et sådant scenarie vil medføre økonomiske omstillingsomkostninger for de omfattede virksomheder på ca. 13 mio. kr. frem

mod 2040 og ca. 12 mio. i omkostninger for virksomheder, som frivilligt vælger udskiftning af ny brændeovn frem mod 2040.

Det vurderes ikke sandsynligt, at alle kommuner tilslutter sig ordningen i 2024. Hvis derimod omkring en tredjedel af kommunerne tilslutter sig ordningen, vil den direkte økonomiske omkostning for nedlukning af brændeovne udgøre ca. 4,3 mio. kr., og ca. 4 mio. kr. for udskiftning.

Såfremt omstændighederne ændrer sig, foretager Miljøministeriet en nærmere vurdering af de øvrige efterlevelseseffekter og adfærdsvirkninger frem mod den første udmøntning af bemyndigelsen.

Den påtænkte udmøntning af lovforslaget vurderes ikke at have betydelige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Udmøntningen af lovforslaget forventes derudover at have positive økonomiske konsekvenser for danske brændeovnsproducenter som følge af en øget efterspørgsel efter nye brændeovne og pejseindsatse. Danske brændeovnsproducenter er førende inden for brændeovne med relativt lave emissioner. De fleste danske producenter har udviklet modeller med lavere udslip end de gældende danske miljøkrav og kan også i mange tilfælde opfylde de partikelkrav, der gælder for det nordiske miljømærke, Svanen.

Udmøntningen kan ligeledes at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for skorstensfejere, idet det forventes, at nogle ejere af fyringsanlæg helt vil nedlægge fyringsanlægget som følge af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, og skorstensfejerne dermed potentielt kan miste kunder.

For så vidt angår principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes disse ikke relevante for lovforslaget, idet lovforslaget ikke berører de involverede erhvervs muligheder for at teste, udvikle eller anvende digitale teknologier og forretningsmodeller.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Den påtænkte udmøntning af lovforslaget vurderes ikke at have betydelige administrative konsekvenser for borgerne.

For borgere i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning vil der være konsekvenser af økonomisk art forbundet med enten udskiftning eller nedlæggelse af en brændeovn eller pejseindsats, som er installeret før den 1. juni 2008.

Det er Miljøministeriets vurdering, at udgiften til udskiftning til en ny brændeovn eller pejseindsats vil beløbe sig til mellem 5.000 kr. og 20.000 kr. alt afhængig af dennes kvalitet og design. Ønsker ejeren at nedlægge brændeovnen eller pejseindsatsen, vurderes omkostningerne at udgøre ca. 5.000 kr. inkl. efterreparationer på ejendommen. Ved udskiftning vil der kunne opnås en forbedret brændeøkonomi på gennemsnitligt 10 pct., som i nogen grad kan kompensere for udgifterne til udskiftning.

Den samlede totalomkostning for brændeovnsejerne ved tiltaget, hvis alle kommuner tilslutter sig ordningen i 2024, er opgjort til ca. 333 mio. kr. i nutidsværdi frem mod 2040, når besparelser fra lavere brændeforbrug og senere skrotninger eller udskiftninger medregnes.

Hvis alene de fem større miljøzonekommuner København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg tilslutter sig ordningen vil totalomkostningen være ca. 48 mio. kr. i nutidsværdi frem mod 2040.

7. Klimamæssige konsekvenser

Den påtænkte udmøntning af lovforslaget vil have begrænsede klimamæssige konsekvenser. Miljøministeriet vurderer, at det er muligt at opnå en bedre energiudnyttelse af brændet ved at intensivere udskiftningen og nedlæggelse af de ældste brændeovne og pejseindsatse. Det vil have en effekt på partikeludledningen og vil også medføre energibesparelse, da nye brændeovne udnytter brændet mere effektivt. CO₂-udledning fra afbrænding af biomasse er ifølge FN-reglerne defineret som drivhusgasneutralt, der hvor biomassen forbruges. Det sker under forudsætning af, at udtaget af biomasse i stedet opgøres i produktionslandenes klimaregnskab for arealsektoren. Regnskabsmæssigt påvirker lovforslaget derfor ikke udledninger af CO₂ fra importeret biomasse, hvorimod et fald af forbrug af brænde fra danske skove tæller positivt i det danske LULUCF-regnskab

Lovforslaget vil i det omfang udmøntningen medfører, at borgere nedlægger deres brændeovne eller pejseindsatse, reducere udledningen af sod (Black Carbon), som er en del af partikelforureningen, og som er en kortlivet klimakomponent.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Danmark er et af de lande, der har flest brændeovne og pejseindsatse pr. indbygger. Luftforurening fra de i alt ca. 700.000 brændeovne og pejseindsatse udgør ifølge Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet (DCE) det største danske bidrag til partikelforureningen (ca. 40 pct.), og er

årsag til ca. 400 årlige for tidlige dødsfald, ud af de ca. 1.130 for tidlige dødsfald fra danske luftforureningskilder (2019-data fra DCE). De danske forureningskilder udgør i alt ca. en fjerdel af luftforureningen, idet det største bidrag kommer fra udenlandske forureningskilder. Danmark er udfordret i forhold til at nå det nationale reduktionsmål for partikler på 55 pct. i 2030 i forhold til 2005, som er fastsat i NEC-direktivet.

De miljø- og naturmæssige konsekvenser af den påtænkte udmøntning af lovforslaget vil afhænge af hvor mange kommuner, der indtræder i ordningen. Det er med stor usikkerhed estimeret, at ordningen i alt kan bidrage til en reduktion på ca. 7.360 sparede tons PM_{2,5} frem til 2040, hvis alle kommuner vælger at tilslutte sig ordningen i 2024. Hvis alene de fem større miljøzonekommuner København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg tilslutter sig ordningen, skønnes effekten at være ca. 1.050 sparede tons PM_{2,5} frem til 2040.

I forhold til NEC-direktivet og Danmarks målsætning for reduktion af partikler i 2030 vil miljøeffekten alene for år 2030 være 473 tons PM_{2,5}, hvis alle kommuner tilslutter sig. Hvis alene de fem større miljøzonekommuner København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg tilslutter sig ordningen, skønnes miljøeffekten i år 2030 at være ca. 68 tons PM_{2,5}.

Det er i beregningen antaget, at lovforslaget udmøntes og implementeres således, at de ekstra udskiftninger af brændeovne finder sted i 2024. Det skønnes, at der er i 2024 vil være ca. 154.000 ovne fra før 2008 tilbage i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.

Bemyndigelsesbestemmelser skal ikke notificeres over for EU-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (informationsproceduredirektivet).

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse at fastsætte regler i en bekendtgørelse, der bemyndiger kommunalbestyrelsen til at vedtage kommunale forskrifter. Udkast til administrative regler om udmøntning

af ordningen vil i nødvendigt omfang blive notificeret i henhold til informationsproceduredirektivet.

Med hensyn til spørgsmålet om miljøvurderinger er det Miljøministeriets vurdering, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering eller screening af lovforslaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (miljøvurderingsdirektivet), som gennemført ved miljøvurderingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) med senere ændringer. Baggrunden herfor er, at lovforslaget ikke følger af en EU-retlig (eller folkeretlig) forpligtelse, og dermed ikke indgår i et normativt hierarki.

Den udmøntende bekendtgørelse samt de kommunale forskrifter vil i nødvendigt omfang blive miljøvurderet.

De nærmere betingelser for denne vurdering er beskrevet i notat om Miljøvurdering af generel regulering – miljøvurderingsdirektivets plan- og programbegreb i lyset af EU-dommen i sag C-290/15 D'Oultremont, Miljø- og Fødevarerudvalget 2017-18 MOF Alm. del Bilag 293.

For så vidt angår de EU-retlige regler på området henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 2.1.1.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. november 2021 til den 8. december 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-gruppen Forum for bæredygtig udvikling, Akademi for de Tekniske Videnskaber, Arbejdstilsynet, Astma-Allergi Danmark, Biologforbundet, Bølgelseskabernes Landsforening, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforening Danske Byggecentre, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske, Restprodukter til Jordbrugsformål, Brancheforeningen Grakom, Bryggeriforeningen, Byggesocietetet, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), COOP Danmark A/S, DAKOFA, DANAK, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug (DAG), Dansk Bilbrancheråd, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsæglerforening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening

(DGB), Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Skovforening, Dansk Skytte Union, Dansk Solvarmeforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Træforening, Danske Boligadvokater, Danske Havne (Privathavne er associeret), Danske Maritime, Danske Maskinstationer & Entreprenører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer - FSR, Danske Råstoffer (Dansk Byggeri), Danske Svineproducenter, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA, DAPO, Datatilsynet, DASU (Dansk Automobil Sports Union), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd i Danmark, De økonomiske råd, DELTA, Den danske landinspektørforening, Det jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Århus Universitet, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, Rådet for Grøn Omstilling, Kåre Press, DFDS, DHI, DN, Drivkraft Danmark, Energinet.dk, , Eurolab Danmark, Fagligt Fælles Forbund 3F, Forening af Byplanlæggere (FAB), Forening af Danske Leverandører af Pejse og Brændeovne (DAPO), Forening af miljø-, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Forening af Rådgivne Ingeniører, Forening Bæredygtige Byer og Bygninger, Forening Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af speciallæger (ex. Embedslægeforeningen), Forskningscenter Risø (fusioneret med en række andre forskningsinstitutioner under OTU), Fortum (tidligere Kommunekemi A/S og Ekokem A/S), Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Green Network, Greenpeace, Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Horesta, International Transport Danmark (ITD), Jordbrugets Bedriftssundhedstjeneste, KL (kommunernes landsforening), Kolonihaveforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Københavns Universitet, Københavns Universitet - Det natur- og Biovidenskabelige Fakultet, Københavns kommune, Greta Nedergaard, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen i Danmark (LO), Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen til Oplysning om Brænderøgsforurening, Miljøforum Fyn/Udvikling Fyn, Miljømærkning Danmark, Mærsk Olie og Gas A/S, Natur og Ungdom, NOAH, Nordisk Konservatorforbund, Novo Nordisk, Oliebranchens fællesrepræsentation, Parcelhusejernes Landsforening, Realkreditforeningen, Skorstensfejerlauget, Skorstensfejermester Idon Brødbæk, Skov og Landskab, Skovdyrkerforeningerne, SMOK (Sønderjyllands Modtageordning for Olie

UDKAST

og Kemikalieaffald), Spildevandsteknisk forening, SPT - brancheforeningen for sæbe, parfume og teknisk/kemiske artikler, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Uniscrap, Varmepumpefabrikantforeningen, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Universitet, Dansk Agroindustri (DAI), Exodraft A/S, Fornyet Energi ApS, Højvang Laboratorier A/S, Key2Green, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Vedvarende Energi, Aarhus Universitet, DCE, Lejernes Landsorganisation (LLO), Danske Udløjere og alle kommuner.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Hvis alle kommuner tilslutter sig ordningen vil den forventede samlede samfundsøkonomiske gevinst med stor usikkerhed beløbe sig til en nutidsværdi på omkring 4 mia. kr. i 2040, som følge af færre hospitalsindlæggelser og færre sygedage blandt personer med luftvejslidelser, færre tabte leveår m.v.</p> <p>Hvis alene København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg Kommune tilslutter sig, vil den forventede samlede samfundsøkonomiske gevinst med stor usikkerhed beløbe sig til en nutidsværdi på omkring 580 mio. kr. i 2040.</p>	<p>Udarbejdelse af kommunale forskrifter indebærer meget begrænsede omkostninger, for de kommuner der tilslutter sig ordningen.</p> <p>Miljøstyrelsen, som skal udarbejde vejledningsmateriale til ordningen, forventes at få en udgift på ca. 2 mio. kr. i perioden 2022-2024 hertil.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen positive implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner.	Der vil være udgifter forbundet med administration, kontrol og tilsyn i kommunerne.

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Danske brændeovnsproducenter er førende inden for brændeovne med relativt lave emissioner, og der er gode eksportmuligheder på området. Der forventes således positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i form af en øget efterspørgsel efter nye brændeovne og pejseindsatse.	<p>Hvis alle kommuner tilslutter sig ordningen, er de økonomiske omstillingsomkostninger til de udlejningsvirksomheder der vælger at nedlægge brændeovne eller pejseindsatse estimeret til ca. 13 mio. kr. frem mod 2040 og ca. 12 mio. i omkostninger for de udlejningsvirksomheder, som frivilligt vælger udskiftning af ny brændeovn frem mod 2040.</p> <p>Hvis en tredjedel af kommunerne tilslutter sig ordningen, vil den direkte økonomiske omkostning for nedlægning af brændeovne udgøre ca. 4,3 mio. kr., og ca. 4 mio. kr. for udskiftning.</p> <p>Det forventes, at nogle ejere af fyringsanlæg vil nedlægge fyringsanlægget som følge af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, hvorfor skorstensfejerne potentielt kan miste kunder.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen positive konsekvenser.	Forslaget vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet udlejningsejendomme er omfattet af ordningen.
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Hvis borgeren vælger at udskifte brændeovnen til en ny vil der være en forbedret brændeøkonomi på ca. 10 pct. ved en ny brændeovn, som i nogen grad kan kompensere for investeringen i ny ovn, afhængigt af brænde-forbrug i husstanden.	For borgere i områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning vil der være både økonomiske konsekvenser forbundet med enten udskiftning eller nedlæggelse af en brændeovn, som er installeret før den 1. juni 2008. Den samlede totalomkostning for brændeovnsejerne ved tiltaget, hvis alle kommuner tilslutter sig ordningen, er

UDKAST

		på opgjort til ca. 333 mio. kr. i nutidsværdi frem mod 2040, når besparelser fra lavere brændeforbrug og senere skrotninger eller udskiftninger medregnes. Hvis alene de fem større miljøzonekommuner København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg tilslutter sig ordningen vil totalomkostningen være ca. 48 mio. kr. i nutidsværdi frem mod 2040.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen positive konsekvenser.	Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.
Klimamæssige konsekvenser	Den påtænkte udmøntning af lovforslaget vil have begrænsede positive klimamæssige konsekvenser.	Ingen negative konsekvenser.
Miljømæssige konsekvenser	Det er med stor usikkerhed estimeret at ordningen i alt kan bidrage til en reduktion på ca. 7.360 sparede tons PM2,5 frem til 2040, hvis alle kommuner vælger at tilslutte sig ordningen. Hvis alene de fem miljøzonekommuner København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg tilslutter sig ordningen, skønnes effekten at være ca. 1.050 sparede tons PM2,5 frem til 2040. I forhold til NEC-direktivet og Danmarks målsætning for reduktion af partikler i 2030 vil miljøeffekten alene i år 2030 set være 473 tons PM2,5, hvis alle kommuner tilslutter sig. Hvis alene de fem miljøzonekommuner København, Aarhus, Aalborg, Odense og Frederiksberg til-	Ingen negative konsekvenser.

UDKAST

	slutter sig ordningen, skønnes miljøeffekten i 2030 at være ca. 68 tons PM2,5.	
Forholdet til EU-retten	<p>Medvirker til reduktion af partikel ift. reduktionskravet i NEC-direktivet.</p> <p>Bemyndigelsen i lovforslaget forventes udmøntet i en bekendtgørelse. Udkast til administrative regler om udmøntning af ordningen vil i nødvendigt omfang blive notificeret i henhold til informationsproceduredirektivet.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	<p>Nej</p> <p>X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der udgår et ”og” i § 7, stk. 1, nr. 11. Den foreslåede ændring er en lovteknisk konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 13 i § 7, stk. 1, hvorefter det nuværende nr. 11 ikke længere er det næstsidste nummer i § 7, stk. 1.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes et ”og” i § 7, stk. 1, nr. 12. Den foreslåede ændring er en lovteknisk konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 13 i § 7, stk. 1, hvorefter nr. 12 ikke længere er det sidste, men nu det næstsidste nummer i § 7, stk. 1.

Til nr. 3

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, indeholder en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte krav om, at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges ved ejerskifte af fast ejendom. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1449 af 17. juni 2021 om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW ved ejerskifte af fast ejendom (ejerskiftebekendtgørelsen). I medfør af bekendtgørelsen skal brændeovne og pejseindsatse under 1 MW, der er produceret før 1. januar 2003, nedlægges eller udskiftes ved ejerskifte af fast ejendom.

EU-retten stiller visse krav til indretningen af fyringsanlæg. De overordnede regler findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav om miljøvenligt design

af energirelaterede produkter (ecodesigndirektivet) og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU. Reglerne i direktivet og forordningen suppleres af gennemførelsesforordninger for de omfattede produktgrupper. For visse fyringsanlæg har Kommissionen fastsat forordning (EU) 2015/1185 af 24. april 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af produkter til lokal rumopvarmning til fast brændsel (brændeovnsforordningen). Det følger af brændeovnsforordningen, at medlemsstaterne indtil den 1. januar 2022 kunne tillade ibrugtagning og omsætning af mindre fyringsanlæg, herunder brændeovne, hvis disse var i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale bestemmelser. Siden den 1. januar 2022 er kravene til partikeludledning blevet harmoniseret i brændeovnsforordningen til 5 g partikler/kg tørstof.

Brændeovnsbekendtgørelsen indeholder krav om gyldig prøvningsattest for mindre fyringsanlæg, som er installeret før den 1. januar 2022. Dette krav blev indført den 1. juni 2008. Kravet om prøvningsattest indebærer, at fyringsanlæg, som er tilsluttet før den 1. januar 2022, først måtte tilsluttes og tages i brug, når en gyldig prøvningsattest påtegnet af en skorstensfejer dokumenterede, at fyringsanlægget levede op til de på installationstidspunktet gældende emissionsgrænseværdier, herunder det på installationstidspunktet gældende partikelkrav. Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at den der lader fyringsanlægget tilslutte, skal opbevare en kopi af prøvningsattesten, så længe vedkommende er i besiddelse af fyringsanlægget, dog højst i 10 år. Siden den 1. januar 2022 er kravet om gyldig prøvningsattest for mindre fyringsanlæg blevet harmoniseret i brændeovnsforordningen. Kravet er således blevet erstattet med et krav om overensstemmelsesvurdering.

Bekendtgørelse nr. 541 af 27. april 2020 om regulering af luftforurening fra fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW (brændeovnsbekendtgørelsen) indeholder endvidere en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i en forskrift kan fastsætte regler om forureningsbegrænsende foranstaltninger for så vidt angår fyringsanlæg i et nærmere klart angivet område, hvor dette er miljømæssigt begrundet. Bestemmelsen er udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 1, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om forurening fra bl.a. fyringsanlæg. Af lovbemærkninger til lovens § 7, stk. 1, nr. 1, fremgår, at særligt indgribende foranstaltninger skal forelægges Folketinget i form af lovforslag, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), tillæg A, spalte 1535. Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 1, vurderes på

denne baggrund ikke at indeholde bemyndigelse til at ministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder.

Det foreslås derfor at bemyndige miljøministeren med den foreslåede § 7, *stk. 1, nr. 13*, til at kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse at udstede en bekendtgørelse, der bemyndiger kommunerne til at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt. De kommunale forskrifter skal vedtages af kommunalbestyrelsen i et møde. Bekendtgørelsen vil fastsætte generelle regler om ordningen, og dermed fastsætte rammerne for ordningen. Bekendtgørelsen vil bl.a. fastsætte regler om hvilke fyringsanlæg, der vil være omfattet af ordningen, hvilke fyringsanlæg, som vil være undertaget fra ordningen og hvilke områder ordningen kan finde anvendelse. Endvidere vil bekendtgørelsen fastsætte regler for kommunalbestyrelsens vedtagelse af forskrifter.

Kommunalbestyrelsen vil i forskrifterne kunne tage stilling til spørgsmål om tilsyn, kontrol og straf. Kommunalbestyrelsen vil derimod ikke have mulighed for at pålægge kommunens borgere indberetnings- eller oplysningspligter.

Det er hensigten, at fastsættelsen af forskrifter skal beslattes af kommunalbestyrelsen i et møde, da det vurderes mest hensigtsmæssigt, at beslutningen træffes på politisk niveau af kommunalbestyrelsen. Dette skyldes, at ordningen vurderes at have en vis indgribende karakter. Kompetencen til at vedtage forskrifterne kan således ikke delegeres til et kommunalt udvalg eller til den kommunale forvaltning.

Det er hensigten, at bemyndigelsen afgrænses til at omfatte visse fyringsanlæg.

Det er hensigten, at kun mindre fyringsanlæg til fast brændsel vil kunne omfattes af bemyndigelsen. Større fyringsanlæg (på eller over 1 MW) samt fyringsanlæg til andre brændselstyper, såsom gasfyr og oliefyr vil således ikke være omfattet af bemyndigelsen.

Ved mindre fyringsanlæg forstås fyringsanlæg til fast brændsel med en nominel indfyret effekt på under 1 MW som defineret i brændeovnsbekendtgørelsen, dvs. en teknisk indretning, hvori fast brændsel afbrændes med henblik på anvendelse af den frembragte varme, herunder brændeovne, pejseindsatse, kedler, pillefyr, masseovne, kakkelovne m.v.

Miljøministeren vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler, som afgrænser, hvilke typer af fyringsanlæg, som er omfattede. Det er hensigten med lovforslaget at sikre en mulighed for, at ældre og mere forurenende fyringsanlæg kan blive udskiftet eller nedlagt. Det er hensigten, at miljøministeren i den første udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte et alderskrav (installationstidspunkt), således at brændeovne og pejseindsatse installeret før den 1. juni 2008 vil være omfattet af ordningen.

Den foreslåede bemyndigelse rummer imidlertid også mulighed for, at miljøministeren på et senere tidspunkt kan beslutte at skærpe det påtænkte alderskrav (installationstidspunkt) samt at alternativt fastsætte et partikeludledningskrav for hvilke fyringsanlæg der skal udskiftes eller nedlægges. Endvidere rummer bemyndigelsen mulighed for, at miljøministeren kan beslutte at udvide den påtænkte områdeafgrænsning til at omfatte områder uden mulighed for tilslutning til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Miljøministeren vil dog kun kunne udnytte bemyndigelsen på denne måde, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt hensigtsmæssigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske forureningskilder, herunder et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsagn efter NEC-direktivet.

Det er hensigten, at kun brændeovne og pejseindsatse vil være omfattet af den første udmøntning af bemyndigelsen. Kommunalbestyrelsen vil således kun kunne vedtage forskrifter om udskiftning og nedlæggelse af brændeovne og pejseindsatse. Kommunalbestyrelsen vil dermed ikke kunne vedtage forskrifter om, at andre mindre fyringsanlæg skal være omfattet af ordningen.

Ved brændeovne forstås fyringsanlæg med låger designet til at afgive varme direkte til omgivelserne. Ved pejseindsatse forstås anlæg med låge designet til at blive installeret i en ildstedsåbning. Ved installationstidspunkt forstås tidspunktet, hvor skorstensfejeren kontrollerer tilslutningen af fyringsanlægget.

Visse andre typer af fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW, såsom brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v., påtænkes derimod ikke omfattet af udskiftningskravet i den første udmøntning af bemyndigelsen.

Det er endvidere hensigten, at visse særlige typer af mindre fyringsanlæg til fast brændsel undtages fra ordningen i bekendtgørelse. Det drejer sig f.eks. om masseovne, kakkelovne og antikke brændeovne produceret før 1920 samt brændekomfurer opbygget på stedet. Det er ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen ved bekendtgørelse bemyndiges til at kunne vedtage forskrifter om at undtage visse fyringsanlæg.

Fyringsanlæg i fredede bygninger forventes ligeledes undtaget fra ordningen. Det skal således ikke være muligt for kommunalbestyrelsen at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlæg i fredede bygninger. Det skyldes, at alle bygningsarbejder i fredede kræver tilladelse fra kulturministeren, hvis arbejderne går ud over almindelig vedligeholdelse, jf. § 10, stk. 1, i lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 219 af 6. marts 2018. Dette gælder såvel indvendige som udvendige forhold, ligesom en fredning omfatter alt mur- og nagelfast inventar.

Muligheden for at få installeret emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. et filter på skorstenen), som et alternativt til at nedlægge eller udskifte et fyringsanlæg, udgør en lovende teknologi under forudsætning af, at filteret har en stor virkningsgrad og miljøeffekten af udstyret er dokumenteret og varig. Det er derfor hensigten, at bemyndigelsen på et tidspunkt kan udnyttes til at fastsætte regler om, at fyringsanlæg, som har installeret emissions- og partikelreducerende udstyr kan undtages fra ordningen om udskiftning eller nedlæggelse. Der eksisterer en lignende mulighed i ejerskifteordningen. Hvis der fastsættes bestemmelse om undtagelse for fyringsanlæg, hvor der er installeret emissions- og partikelreducerende udstyr, vil der samtidig blive fastsat dokumentationskrav for udstyrets effekt. Miljøministeriet vil overvåge udviklingen af emissions- og partikelreducerende udstyr, og justere ordningen, såfremt det vurderes, at der er behov herfor.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse afgrænses til alene at omfatte visse områder. Bemyndigelsen vil i første omgang udmøntes til alene at omfatte områder med fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning, og dermed ikke områder, hvor der ikke er adgang til tilslutning til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning. Bemyndigelsen vil dog kunne udnyttes til at omfatte områder, hvor der ikke er adgang til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning.

Områder, hvor der ikke er adgang til fjernvarme eller naturgas til individuel opvarmning, er områder beliggende uden for eksisterende fjernvarme- eller naturgasområder, hvor bygninger derfor udelukkende kan opvarmes med individuel opvarmning, såsom opvarmning med oliefyr, individuelle varmepumper og biomassefyr. Med eksisterende fjernvarme- eller naturgasområder menes en områdeafgrænsning, som er udlagt til fjernvarme- eller naturgas i henhold til kapitel 2 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020. Den foreslåede bestemmelse rummer dermed mulighed for, at miljøministeren kan bestemme, i hvilke områder ordningen skal finde anvendelse. Det er ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen selv skal kunne vedtage forskrifter om, hvilke områder der er henholdsvis omfattet og undtaget af ordningen.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen bemyndiges til at fastsætte lokale forskrifter, hvorefter kommunalbestyrelsen kan beslutte, at den ønsker at tiltræde ordningen. Endvidere er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal have mulighed for at vedtage nye forskrifter, hvis ordningen i den påtænkte bekendtgørelse eksempelvis ændres. Kommunalbestyrelsen skal ligeledes have mulighed for at træde ud af ordningen. De lokale forskrifter vil skulle omfatte de fyringsanlæg og områder, som miljøministeren ved bekendtgørelse har fastsat, at forskrifterne skal omfatte. Kommunalbestyrelsen vil således eksempelvis ikke kunne beslutte, at et kolonihaveområde ikke skal være omfattet af de lokale forskrifter, hvis kolonihaveområdet er beliggende i et af ministeren udpeget område.

Det er hensigten, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen alene skal foretage digital annoncering af dennes lokale forskrifter. Det er derfor hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen forud for vedtagelse af forskrifter om ordningen, skal foretage høring af dens udkast til forskrifter, og at denne høring skal foregå digitalt. På samme vis, er det hensigten, at miljøministeren, med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, vil fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle sikre, at vedtagne lokale forskrifter offentliggøres digitalt, eksempelvis på kommunens hjemmeside. Endvidere forventes det, at kommunalbestyrelsen vil skulle offentliggøre et digitalt kort, som skitserer, de områder i kommunen, hvor forskrifterne finder anvendelse.

Det er hensigten, med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, at fastsætte en frist for udskiftningen eller nedlæggelsen af et fyringsanlæg, der bliver omfattet af lokale forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af mindre

fyringsanlæg. Fristen skal give ejeren af fyringsanlægget rimelig tid til at indrette sig på kravene om udskiftning eller nedlæggelse, og bør derfor ikke fastsættes til under 12 måneder fra kommunalbestyrelsen har vedtaget de endelige lokale forskrifter.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, at fastsætte regler i en bekendtgørelse om, at kommunalbestyrelsen i de lokale forskrifter kan vedtage bestemmelser om straf for overtrædelse af de lokale forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af mindre fyringsanlæg. Det er hensigten, at det i de påtænkte regler vil fremgå, at kommunalbestyrelsen kun vil kunne vedtage straf af bøde.

Overtrædelser af de kommunale forskrifter påtænkes strafbelagt i overensstemmelse med det almindelige bødeniveau i miljøbeskyttelsesloven, hvilket er 5.000 kr. i førstegangstilfælde og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde. Straffastsættelsen vil som altid bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat i en bekendtgørelse med forventet ikrafttræden den 1. januar 2023.

Miljøministeren kan udnytte bemyndigelsen ved senere udmøntning ved bekendtgørelse, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt hensigtsmæssigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske forureningskilder, hertil særligt hvis det findes hensigtsmæssigt ved en stramning for at opnå et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsagn efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (NEC-direktivet). Danmark er i medfør af direktivet forpligtet til at reducere partikeludledningen med 55 pct. i 2030 i forhold til udledningen i 2005.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 2022.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, idet miljøbeskyttelsesloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 118.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om miljøbeskyttelse, jf. lov- bekendtgørelse nr. 1218 af 25. no- vember 2019, som ændret ved §</p>
<p>§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om</p> <p>1)-10)...</p> <p>11) bioteknologisk anvendelse af mikroorganismer, herunder om alle former for udledning til miljøet, og</p> <p>12) at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom, pligt til i tvivlstilfælde at anmode ministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, og om ansøgning, tidsfrister samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningsretten og om hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive oplysningerne til.</p>	<p>1. I § 7, <i>stk. 1, nr. 11</i>, udgår efter »miljøet,«: »og«.</p> <p>2. I § 7, <i>stk. 1, nr. 12</i>, ændres »til« til: »til, og«.</p> <p>3. I § 7, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>nr. 13</i>:</p> <p>»13) at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse områder, herunder om straf, inddragelse af offentligheden, og om at offentliggørelsen af vedtagne forskrifter kan ske udelukkende digitalt.«</p>